

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXV, številka 575 datum 4. 4. 2021

NA POTI V EMAVS (Lk 24,13-35)

»Odhajam, zapuščam, izstopam« so besede, ki nosijo v sebi prizvok žalosti in razočaranja, posebej še, ko se nanašajo na Boga in na Cerkev. Učenca odhajata v Emavs. Razočarana, ker verjetno nista dobila tega, kar sta pričakovala. V Jeruzalemu nimata več kaj iskati. Ogenj njune religioznosti je ugasnil. Moja ... naša pričakovanja v odnosu z Bogom so prazna. **Jeruzalem, prostor razočaranja in brezupa, to so danes naše župnije.** Mnogi verniki, ki so bili religiozni ... morda le tako, da so prinesli k blagoslovu jedil in ob kakšnem drugem običaju ... so potem, ko tega ni bilo, svojo religioznost preprosto opustili. Nastopil je čas pretresa prve »otroške« vernosti, ko se rušijo morda do nedavnega še navidezno trdne gotovosti. Teilhard de Chardin je **glede razvoja krščanstva trdil, da je to še vedno v svoji otroški dobi.** Njegovi nasprotniki so temu ugovarjali, češ da je **krščanstvo postarano in utrujeno do smrti.** Zdi se pa, da ne Chardin in ne nasprotniki nimajo povsem prav. **Krščanstvo doživlja svojo uro opoldanskega demona, kakor so pisali cerkveni očetje, uro, ko se vse umiri in nastopi spanec.**

Ne smemo si dovoliti (za)spati ... obsedeti ob kakršnem koli razočaranju. Četudi se zdi sedanja »koronska« pastoralna slika težka preizkušnja, nas **zglede emavških učencev vabi, da se podamo na pot.** Podati se na pot pa pomeni **nekaj zapustiti.** To so lahko okoliščine, ki so lahko kraj udobja ... ali pa nasprotno, predstavljajo prostor poraza, trpljenja, preizkušnje, (iz)umiranja. **Stopiti na pot je zato lahko pobeg ... ali pa rešilna pot izhoda ... exodus ... v smer objubljenе dežele: upanja, iskanja novih rešitev, novega življenja in prihodnosti.**

Temeljni problem emavških učencev je bil, da še nista poznala resnice o Jezusovem vstajenju. Kristus je bil zanj še vedno mrtev. Reševalo pa ju je to, da sta na pot šla **v dvoje, v medsebojnem prijateljskem dialogu,** in da sta bila

odprta tudi za tujca, ki se jima je pridružil na poti. Prisluhnil jima je ter razlagal Pisma. Ko sta ga pri mizi prepoznala kot Jezusa, živega, sta se vrnila v Jeruzalem in o tem pripovedovala. S tem sta za vse večne čase zarisala pot, ki je tudi pot Cerkev. **Ko sprejmemo velikonočno oznanilo, takrat vsaka »siva vsakdanjost« postane prostor Božjega vstopanja in razodevanja.**

In še za nekaj nam učenca odpirata oči: **Na to pot vere, ki je v bistvu tudi evharistična pot, se ne moremo podati kot posamezniki, ampak vsaj v dvoje, se pravi v skupnosti.** Na takšno občestveno, emavško pastoralno pot že desetletja Cerkev vabi, ko govori o novi evangelizaciji. **Naj bo emavška pot spodbuda, da ne bo veljalo samo »poglejte«, marveč pojdimo pogumno na pot, z vsem zaupanjem in gorečnostjo.**

mshr. Alojzij Cvikel DJ mariborski nadškof metropolit

5. 4. PON. V VELIKONOČNI OSMINI	Ob 8. uri »Emavs« za + Marijo Mihelič
6. 4. TOR. V VELIKONOČNI OSMINI	Ob 19. uri za + Alojzijo in Antona Reka
7. 4. SRE. V VELIKONOČNI OSMINI	Ob 19. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo in v priprošnjo za zdravje v družini
8. 4. ČET. V VELIKONOČNI OSMINI	Ob 19. uri za + Antonijo in Alojza Strunčnika
9. 4. PET. V VELIKONOČNI OSMINI	Ob 19. uri Daniela Frica
10. 4. SOB. V VELIKONOČNI OSMINI	Ob 19. uri za + Marijo in Jožefa Planinšiča ter vse + na Burggrafovem
Ned., 11. 4. 2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA	NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji v priprošnjo za dušno in telesno zdravje ter božje varstvo <i>Spomin: za + Lešnikove starše: Albino in Franca</i>
Pon., 12. 4. Zenon Veronski	Ob 19. uri za + Slavka Ornika

Tor., 13. 4. Martin I.	Ob 19. uri za + Vlada Osrajnika in vse + Osrajnikove
Sre., 14. 4. Lidvina	Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji v priprošnjo za dušno in telesno zdravje ter božje varstvo
Čet, 15. 4. Paternij	Ob 19. uri za + Heleno in Franca Hrastnika ter 4 brate in sestro
Pet., 16. 4. Bernardka Lurška	Ob 19. uri za + Marka Urha
Sob., 17. 4. Marijin spomin	Ob 19. uri za + Štefko Iršič
Ned., 18. 4. 3. VELIKONOČNA NEDELJA	Ob 8. uri za + Marico in Andreja Ravnikarja <i>Spomin: za + Rozalijo in Petra Nagliča</i>

NAJSTAREJŠA UMETNOST

Umetniki vseh vrst so se sešli in sprožili vprašanje, **katera umetnost je med vsemi najstarejša**. Takoj je prosil za besedo slavni kipar in dejal: **Najstarejše je kiparstvo!** Tako piše Mojzes: **»Tedaj je Gospod Bog naredil človeka iz prahu zemlje in mu vdahnil v obličje oživljajočega duha. Tako je človek postal živo bitje!«** (1 Mz 2,7). Najstarejše je kiparstvo. Potem je prosil za besedo slavni gradbenik in dejal: **Gradbeništvo je starejše!** Tako piše Mojzes: **»V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo«** (1 Mz 1,1). Še preden je Bog ustvaril človeka, je iz kaosa naredil nebo in zemljo in vso njuno vojsko. Gradbeništvo je starejše. Takoj zatem pa je šinil pokonci slavni politik in glasno postavil zmagovito vprašanje: **In kdo je ustvaril kaos? Najstarejša umetnost je politika!**

Hudomušna zgodba ugotavlja dalje, da je ustanovna listina politike poročilo o babilonskem stolpu, ki med drugim prinaša Gospodovo odločitev: **»Dajmo, stopimo dol in zmešajmo tam njihov jezik, da drug drugega govorice ne bodo razumeli!«** (1 Mz 11,7). In navedeni Gospodov sklep očitno ostaja v veljavi do današnjega dne, zato ima tudi politika z medsebojnim razumevanjem še danes velike težave ...

Nobenega dvoma ni, da je že takrat v Babilonu vladalo ljudstvo, postavlja pa se seveda žgoče vprašanje, kakšno je moralo biti ljudstvo za tako hud Božji ukrep. Mojzes utemeljuje Gospodov sklep z naslednjimi besedami: **»In zdaj jih nič več ne bo zadrževalo, da bi storili, kar koli si bodo izmislili!«** (1 Mz 11,6). Iz

navedene utemeljitve je razvidno, da je takratno ljudstvo bilo precej podobno današnjemu, zlasti tistemu, ki ima na svojem praporu zapisano: *V imenu svobode proti javnemu redu in v imenu enakopravnosti proti zakonitim odlokom ...*

Mojzesova ustanovna listina politike pa je v evangeliju dobila še svoj amandma z besedilom, ki se glasi: **»Kadar pa ti daješ miloščino, naj tvoja levica ne vé, kaj dela tvoja desnica!«** (Mt 6,3). Tudi vsa politika je namenjena ljudstvu in dela za ljudstvo, *»daje miloščino«* za blagor ljudstva, torej tudi navedeno evangeljsko besedilo lahko ustrezno dopolnjuje Mojzesovo ustanovno listino politike.

Navedeni amandma je dragocen zlasti zato, ker izrecno odsvetuje medsebojno vmešavanje in zmerjanje: **Naj tvoja levica ne vé, kaj dela tvoja desnica!** In niso še tako daleč časi, ko je po nastopu nove vlade veljalo zlato pravilo stotih dni! Ob nastopu sedanje vlade pa se je to pravilo nekam izgubilo in se drastično sprevrglo: Ne sto dni po njenem nastopu, ampak petdeset dni pred njenim nastopom sta ogenj in žveplo že padala po njej in padata še naprej do današnjega dne. Kljub svarilu modrega Siraha, ki pravi: **»Udarec z bičem dela proge, udarec z jezikom tare kosti!«** (Sir 28,17) ...

Čolnič pa bo kljub temu še vedno drsel po gladini naprej samo z obema vesloma in z obema rokama bo v bazenu še naprej zamahoval plavalec, ljudje bodo še naprej hodili po svetu z obema nogama in z obema kriloma se bo še naprej v zrak dvigal ptič. Imamo pa tudi prijazen pregovor, ki pravi: **»Roka roko umije, obe pa obraz!«** Tudi obraz Republike Slovenije, ki ga sicer zdaj ena roka bolj umiva, druga pa bolj klofa, vendar **»tistim, ki Boga ljubijo, vse pripomore k dobremu«** (Rim 8,28), zato je tudi **»ta obraz prepoln miline slika moje domovine«** (S. Gregorčič, Znamenje) ...

In kakšen je zdaj nauk te zgodbe in kakšna je spodbuda, ki se v tem primeru pričakuje? Odgovarjam z besedami apostola, ki razlaga Kristusovo velikonočno skrivnost: **»Kajti On je naš mir, On, ki je oba dela združil v eno in je ločilno steno med njima, sovraštvo, podrl, ko je postavil zapovedi v predpisih s svojim telesom odpravil in tako iz obeh v sebi ustvaril enega, novega človeka, ter vzpostavil mir in po križu oba spraval z Bogom v enem telesu, ko je sam v sebi uničil sovraštvo«** (Ef 2,14-16).

Znano je, da največ ljudi pride v cerkev za velikonočni blagoslov jedi. Pravijo, da zato, ker so edino ob tej priložnosti prepričani, da bodo iz cerkve odnesli nekaj koristnega ... **Saj ni res? Pa je! Veselo alelujo vsem, vsem Tomažem: tistim pred belo nedeljo in tistim po beli nedelji. Aleluja pojmo vsi!** škof Jurij